

Aspect din crosul juniorilor de pe stadionul Dinamo

Foto: Gh. Amuza

Concursuri... rezultate...

● La sfîrșitul acestei săptămîni sala Floreasca II va fi „teatrul" de desfășurare a întrecerilor din cadrul concursului republican al seniorilor pe teren acoperit. La această tradițională întrecere și-au anunțat participarea numeroși atleți fruntași.

● In cadrul unui recent concurs desfășurat în sala Școlii medii nr. 4 din Galați au fost realizate cîteva rezultate interesante: *fetițe (născute 1949):* lungime: L. Crăescu și M. Stănescu 3,80; 25 m: S. Lepădatu 4,2; *junioare II:* 25 m: M. Panaite 3,9; 26 mg: M. Panaite 4,6; greutate (3 kg): El. Lefter 11,30; *junioare I:* 25 m: S. Enache 4,0; 27 mg: S. Enache 4,6; greutate (4 kg): D. Weber 10,35; *juniori II:* 25 m: C. Prihoțiu 3,7; greutate (5 kg): St. Palade 11,20; *juniori I:* 25 m: I. Jiudiceanu 3,6; greutate (6 kg): Al. Marin 11,90. (D. GHIȚESCU-coresp.).

● După cum am mai anunțat, în ziua de 10 martie se vor desfășura la Craiova întrecerile finale din cadrul campionatelor republicane de cros, individual și pe echipe. Cele mai multe dintre regiuni și-au ținut, încă de astă toamnă, campionatele în urma cărora au fost desemnați participanții de la Craiova. Recent a avut loc la Galați etapa regională a campionatelor de cros. Iată cîștigătorii: *junioare:* S. Gîță—echipe Speranța Galați; *juniori;* P. Caravaev—SSE Focșani; *senioare:* P. Bălan—SSE Galați; *seniori*—Gh. Ungureanu (CSO Brăila)—AS Focșani.

● Sala de sub tribuna principală a stadionului Dinamo a găzduit duminică un reușit concurs — dotat cu „Cupa Dinamo" — la care au luat parte numeroși atleți bucureșteni și ploieșteni. La sfîrșitul întrecerilor, dominate categoric de dinamoviști, trofeul pus în joc a rămas în posesia organizatorilor. Clasamentul general: *1. Dinamo 225,5 p; 2. Voința 83 p; 3. Progresul 68,5; 4. Steaua 47 p; 5. Olimpia 45 p etc.* Iată cîteva din cele mai bune rezultate înregistrate cu acest prilej: BĂRBAȚI: *50 m:* V. Popescu (D) 5,8 — record de sală egalat; Al. Tudorașcu (Met.) și M. Zabaichievici (D) 5,9; *lungime:* M. Zaharia (Rapid) 6,52; E. Vasilescu (D) 6,49; P. Marcu (Met.) 6,37; *greutate:* D. Serafim (D) 13,50; L. Kotlar (D) 12,01; Gh. Buliga (Unirea) 11,60; FEMEI: *50 m:* V. Ticu (D) 6,8; V. Mărculescu (D) 6,9; Ec. Moscu (D) 7,2; *lungime:* M. Bolea (D) 5,11; P. Nedelea (D) 5,01; *greutate:* A. Gurău (Prog.) 13,97; C. Stan (Voința) 10,27.

Pe programul competiției au mai figurat întreceri la marș și la cros: *3 km marș:* D. Roateș (D) 14:45,0; L. Caraiosifoglu (D) 14:45,2; D. Bogdan (D) 15:08,0; *cros: junioare—800 m:* D. Bîrsan (D) 2:59,0; M. Gheorghe (D); *juniori — 2 500 m:* C. Tatu (CSS) 7:08,0; Gh. Glodea (Ol.); *senioare — 1 000 m:* N. Moraru (D) 4:28,0; I. Pavelescu (D); *seniori — 4 000 m:* C. Grecescu (D) 11:11,0; N. Mustață (D) 11:12,0 (acesta practică atletismul numai de cîteva luni și se dovedește un real talent). NICOLAE D. NICOLAE-coresp.

Jocuri amicale de pregătire

C.F.R. TIMIȘOARA — ELECTROMOTOR TIMIȘOARA 3—1 (1—0)

Feroviarii au făcut o utilă verificare în compania echipei Electromotor. Meciul a fost viu disputat, plin de faze spectaculoase, dovedind buna pregătire fizică a învingătorilor. Punctele au fost înscrise de Surdan, Dragoș și Ghergheli pentru C.F.R. și de Hupfl din 11 m pentru Electromotor. (Ștefan Marton-coresp.).

A. S. CUGIR — C.S.M. CLUJ 0—1 (0—0)

Ambele echipe au furnizat un joc de calitate. În prima repriză, gazdele au dominat categoric, superioritate concretizată în raportul de cornere: 11—1. În repriza a II-a Nedelcu șutează sec din careul de 16 m aducînd astfel victoria clujenilor. După acest gol, oaspeții se apără supranumeric și rezultatul rămîne neschimbat. (Mihai Vîlceanu-coresp.).

PROGRESUL BRĂILA — POIANA CÎMPINA 2—2 (0—1)

A fost o partidă dinamică. Terenul înghețat a influențat execuțiile tehnice. Progresul a dominat peste 60 min., dar atacul său a fost ineficace. Raport de cornere: 14—0 pentru Progresul. Au marcat Oprișan (min. 52) și Banu (autogol, min 89) pentru Progresul și Nanu (min. 2) și Pantici (min. 72) pentru Poiana. (Gr. Rizu-coresp.).

UNIREA RM. VÎLCEA — METALUL REG. PLOIEȘTI 1—0 (0—0)

In timp ce multe echipe din categoria B se află la al 3-lea sau al 4-lea joc de verificare, Unirea Rm. Vîlcea a susținut duminică de-abia primul meci. Echipa a dat dovadă de insuficientă pregătire fizică. Punctul victorios a fost înscris de Buică din 11 m.

DINAMO PITEȘTI — FLACĂRA MORENI 1—0 (1—0)

Ambele echipe s-au dovedit bine pregătite din punct de vedere fizic. Piteștenii au dominat mai mult dar linia lor de atac a ratat multe ocazii. Unicul gol a fost înscris de Lovin (min. 30). (Al. Momete-coresp. regional).

GAZ METAN MEDIAȘ — IND. SÎRMEI C. TURZII 1—0 (0—0)

Desfășurarea jocului i-a arătat pe medieșeni bine pregătiți din punct de vedere fizic iar pe jucătorii de la Cîmpia Turzii mai buni tehnicieni. La ambele formații liniile de atac au lăsat mult de dorit. A înscris Matei (min. 65). (D. Vintilă-coresp.).

MUREȘUL TG. MUREȘ — VOINȚA TÎRNĂVENI 8—0 (4—0)

Deși terenul a fost moale, jucătorii mureșeni s-au mișcat cu ușurință, dovedind astfel o bună pregătire fizică. Cele opt goluri au fost înscrise de Fodor (2), Vigh, Gartner, Iozsi, Bartoc, Vass și Nagy. (I. Păuș-coresp. regional).

NOTE

Un turneu nesatisfăcător

Cu jocul susținut duminică la Subotița, echipa Petrolul Ploiești și-a încheiat turneul de o lună de zile, întreprins în Liban, Irak, Grecia și Iugoslavia. Rezultatele obținute de ploieșteni în acest turneu sînt nesatisfăcătoare, mai ales că în ultima parte a turneului, în țările europene, adică acolo unde de fapt Petrolul a întîlnit adversari mai de valoare, bilanțul este foarte slab: o victorie, un meci nul și trei înfrîngeri, dintre care două la scoruri severe.

O asemenea comportare nemulțumește profund nu numai pe susținătorii acestei echipe, ci pe toți iubitorii fotbalului de la noi. În mod normal, spre sfîrșitul turneului, echipa trebuia să se prezinte din ce în ce mai bine, ca urmare a pregătirii treptate acumulate de la un joc la altul. Aceasta era și rațiunea turneului, Petrolul urmînd să se prezinte cît mai bine pregătit la jocul cu Ferencvaros din cadrul „Cupei orașelor-tîrguri". În realitate însă, echipa a mers din ce în ce mai slab, ceea ce duce în mod firesc la concluzia că jucătorii ploieșteni, antrenorii și conducătorii nu au privit cu tot simțul de răspundere și cu toată seriozitatea acest turneu. Să nu uităm că ploieștenii n-au reprezentat în Grecia și Iugoslavia numai culorile clubului, ci și fotbalul nostru.

Comportarea echipei Petrolul în acest turneu trebuie supusă unei serioase analize din partea federației și a secției clubului respectiv.

De la F. R. Fotbal

Se aduce la cunoștința tuturor antrenorilor de fotbal că viza carnetelor de antrenori pe anul 1963 se va face de către Comisia pentru pregătirea și perfecționarea cadrelor de antrenori din cadrul Consiliului General UCFS pînă la data de 1 aprilie 1963.

În acest scop carnetele vor fi trimise de către colegiile regionale de antrenori pe bază de borderou, prin Consiliile Regionale UCFS pe adresa Federației Romîne de Fotbal.

Programul returului campionatului categoriei B — seria a III-a

ETAPA I: 31.III.1963

Minerul Baia Mare—A.S.A. Crișul Oradea
Jiul Petrila—Arieșul Turda
Recolta Carei—Vagonul Arad
C.S.O.Timișoara—Unirea Dej
C.F.R. IRTA Arad—A.S. Cugir
Ind. Sîrmei C. Turzii—Mureșul Tg. M.
C.S.M. Cluj—A.S.M.D. Satu Mare

ETAPA A II-A 7. IV. 1963

Vagonul Arad —Ind. Sîrmei C. Turzii
A.S.A. Crișul Oradea—C.S.M. Cluj
Arieșul Turda—C.F.R. IRTA Arad
Mureșul Tg. Mureș—Recolta Carei
ASMD Satu Mare—C.S.O. Timișoara
Unirea Dej—Minerul Baia Mare
A.S. Cugir—Jiul Petrila

ETAPA A III-a: 14.IV.1963

A.S. Cugir—Arieșul Turda
Ind. Sîrmei C. Turzii—ASMD Satu Mare
C.S.M. Cluj —Vagonul Arad
C.S.O. Timișoara—Jiul Petrila
Recolta Carei—Unirea Dej
A.S.A. Crișul Oradea—Mureșul Tr. Mureș
C.F.R. IRTA Arad—Minerul Baia Mare

ETAPA A IV-A: 21.IV.1963

Mureșul Tg. Mureș—C.S.O. Timișoara
C.F.R. IRTA Arad —A.S.A. Crisul Oradea
Jiul Petrila—Recolta Carei
Arieșul Turda—C.S.M. Cluj
Minerul Baia Mare —Vagonul Arad
Unirea Dej—Ind. Sîrmei C. Turzii
ASMD Satu Mare—A.S. Cugir

ETAPA A V-A: 28.IV.1963

Jiul Petrila—A.S.A. Crișul Oradea
A.S. Cugir—Recolta Carei
Mureșul Tg. Mureș—Unirea Dej
Ind. Sîrmei C. Turzii—C.F.R. IRTA Arad
C.S.O. Timișoara—C.S.M. Cluj
Minerul Baia Mare—A.S.M.D. Satu Mare
Vagonul Arad—Arieșul Turda

ETAPA A VI-a: 5.V.1963

Recolta Carei—Minerul Baia Mare
Arieșul Turda —Ind. Sîrmei C. Turzii
C.S.M. Cluj —Jiul Petrila
A.S.A. Crișul Oradea—C.S.O. Timișoara
Vagonul Arad—C.F.R. IRTA Arad
Unirea Dej—A.S. Cugir
A.S.M.D. Satu Mare—Mureșul Tg. Mureș

ETAPA A VII-A: 12.V.1963

C.S.M. Cluj—Ind. Sîrmei C. Turzii
A.S. Cugir—Vagonul Arad
Arieșul Turda —C.S.O. Timișoara
Mureșul Tg. Mureș —Minerul Baia Mare
A.S.A. Crișul Oradea—Recolta Carei
C.F.R. IRTA Arad—ASMD Satu Mare
Jiul Petrila—Unirea Dej

ETAPA A VIII-A: 19.V.1963

Mureșul Tg. Mureș—C.F.R. IRTA Arad
Minerul Baia Mare—Arieșul Turda
Ind. Sîrmei C. Turzii—ASA Crișul Oradea
Vagonul Arad—Jiul Petrila
Unirea Dej—C.S.M. Cluj
C.S.O. Timișoara—A.S. Cugir
Recolta Carei —A.S.M.D. Satu Mare

ETAPA A IX-A: 26. V. 1963

ASMD Satu Mare—Unirea Dej
ASA Crișul Oradea—Vagonul Arad
Arieșul Turda—Mureșul Tg. Mureș
C.F.R. IRTA Arad—C.S.M. Cluj
Recolta Carei—C.S.O. Timișoara
Minerul Baia Mare—Jiul Petrila
A.S. Cugir—Ind. Sîrmei C. Turzii

ETAPA A X-A: 2.VI.1963

Arieșul Turda—A.S.A. Crișul Oradea
C.S.O. Timișoara—C.F.R. IRTA Arad
Ind. Sîrmei C. Turzii—Minerul Baia Mare
A.S. Cugir—Mureșul Tg. Mureș
Vagonul Arad—Unirea Dej
C.S.M. Cluj—Recolta Carei
Jiul Petrila—A.S.M.D. Satu Mare

ETAPA A XI-A: 9.VI.1963

Ind. Sîrmei C. Turzii—C.S.O. Timișoara
Unirea Dej—Arieșul Turda
A.S.A. Crișul Oradea—A.S. Cugir
Minerul Baia Mare—CSM Cluj
C.F.R. IRTA Arad—Recolta Carei
Mureșul Tg. Mureș—Jiul Petrila
ASMD Satu Mare—Vagonul Arad

ETAPA A XII-A: 16.VI.1963

Vagonul Arad—Mureșul Tg. Mureș
Recolta Carei—Ind. Sîrmei C. Turzii
Arieșul Turda—AȘMD Satu Mare
C.S.O. Timișoara —Minerul Baia Mare
C.S.M. Cluj—A.S. Cugir
A.S.A. Crișul Oradea—Unirea Dej
Jiul Petrila—C.F.R. IRTA Arad

ETAPA A XIII-A: 23.VI.1963

Recolta Carei—Arieșul Turda
Mureșul Tg. Mureș—C.S.M. Cluj
Vagonul Arad—C.S.O. Timișoara
Ind. Sîrmei C. Turzii—Jiul Petrila
Unirea Dej—C.F.R. IRTA Arad
A.S. Cugir—Minerul Baia Mare
A.S.M.D. Satu Mare—ASA Crișul Oradea

rildo (Brazilia), Gento (Spania); iar de la noi: Ion Ionescu, Ozon, Constantin, Pîrcălab, Raksi, etc.

II. — Cum trebuie executat driblingul?

Dar și driblingul, spre a deveni cu adevărat cartea de vizită a unui necontestat „maestru" trebuie să îndeplinească unele condiții:

a) Să fie efectuat cu aceeași abilitate cu ambele picioare;

b) jucătorul care conduce mingea să posede o mare viteză de deplasare și reacție, spre a nu fi ajuns și oprit, cu ușurință, de către adversar;

c) direcția pe care aleargă să fie cît mai mult perpendiculară pe poartă.

Un exemplu tipic de dribling în viteză **și direct spre poartă,** trebuie să ni-l ofere jucătorul care, intrînd în posesia mingii la circa 30 metri de poarta adversă, urmează să țîșnească în adîncime și prin driblarea unuia sau a mai multor adversari, să-și creeze o poziție cît mai favorabilă de șut.

In ceea ce privește execuția tehnică, driblingul poate fi efectuat atît cu partea interioară, cît și cu cea exterioară a bocancului (mai frecvent cu cea dintîi).

Jucătorii de clasă reușesc să conducă mingea și cu vîrful ghetei, întocmai tacului care lovește o bilă, realizînd prin aceasta, un fuleu natural, care îi ajută să nu diminueze cu nimic viteza de deplasare.

Tot acești mari jucători mai obișnuiesc ca în prima fază a driblingului să nu utilizeze viteza maximă, la care fac apel numai în clipa cînd sînt pe punctul de a fi atacați. In acest fel, ei produc surpriza și pun în derută pe adversari.

O altă condiție esențială pentru eficiența driblingului este de a proteja mingea cu corpul. In felul acesta, adversarul este obligat să atace întîi pe jucător și apoi mingea, putînd da naștere la faulturi chiar în suprafața de pedeapsă, cu consecința lor fatală: penalti-ul.

Pe plan tehnic, se mai recomandă ca în timpul cînd driblează, jucătorul să imprime mingii un efect de „retro", care face ca ea să se oprească îndată ce atinge pămîntul. Prin acest procedeu, **cei din tribună au impresia că mingea** este „legată" de piciorul celui ce-o conduce.

III. — Cînd își găsește justificarea driblingul?

Din însăși experiența terenului, s-a ajuns la concluzia că anumite situații reclamă luarea jocului pe cont propriu, recurgîndu-se la dribling.

Printre acestea, pot fi enumerate următoarele:

a) necesitatea de a evita un adversar inoportun (în orice parte a terenului);

b) criza de timp și de spațiu, în care se află posesorul mingii;

c) nevoia de a se orienta pentru a face o pasă;

d) lipsa unui coechipier demarcat;

e) evitarea atacului unui adversar;

f) în acțiunile pe aripi;

g) cerințele de coordonare a jocului impuse „dispecerilor";

h) în fazele de finalizare, dominate exclusiv de „legea golului".

IV. — Cînd este dăunător driblingul?

Dar driblingul devine de-a dreptul dăunător dacă este utilizat în propria suprafață de pedeapsă, unde, într-o egală măsură sînt interzise chiar și pasele între apărători.

Restricția de a se folosi de dribling este menținută și pentru zona de pregătire a atacurilor, adică la mijlocul terenului și pe orice porțiune mai depărtată de poarta adversă.

O altă recomandare, ce trebuie făcută cu insistență, este aceea de a nu conduce mingea în dribling în nici o situație, în care poate fi efectuată o pasă **unui coechipier demarcat și mai bine plasat.**

Deci, jucătorul care înțelege să prelungească driblingul peste această limită, intră în categoria celor ce aduc prejudicii propriei lor echipe.

„A nu dribla inutil" este de altfel una din prescripțiile cele mai categorice ale fotbalului modern.

S-a constatat că **driblingul excesiv** nu poate duce decît la enervarea partenerilor și a spectatorilor, iar, în cele mai multe situații, la pierderea mingii. In **cazul cel mai fericit în care n-a pierdut-o,** jucătorul care a condus mingea mai mult decît trebuie, nu mai poate realiza, în final, decît un șut anemic, care va fi ușor apărat de către portar.

Deci, toți cei ce sînt tentați să prelungească peste măsură driblingul, nu pot găsi aprobarea nici a coechipierilor, care, prin frînarea jocului sînt amenințați să intre în ofsaid, și, cu atît mai mult a miilor de spectatori, care înțeleg să vină pe stadion spre a urmări evoluția unei echipe bine sudate, iar nu acțiunea sterilă a unei „vedete".

V. — Cine este îndreptățit să utilizeze driblingul?

Fiecare dintre jucătorii de cîmp — deci cu excluderea portarului — trebuie să fie în măsură de a utiliza driblingul mai mult sau mai puțin frecvent, în timpul unei partide.

Această frecvență este stabilită, în primul rînd, de măiestria jucătorului și în al doilea, de rolul ce-l are în echipă.

Prin înseși sarcinile lor, **fundașii** care sînt chemați să îndepărteze, înainte de toate, pericolul din fața porții, vor evita driblingul, pentru a nu crea situații neplăcute pentru echipa lor.

Mijlocașii îl vor folosi cît mai puțin, ei fiind factorii care asigură stăpînirea jocului la centrul terenului, unde fazele sînt construite, de regulă, prin pase rapide, date „la întîlnire".

Inaintașii avînd obligația ca în zona de finalizare să ia jocul pe cont propriu, trebuie să recurgă la dribling cît mai des.

Cu ajutorul acestui procedeu, ei vor putea scoate din dispozitiv unul sau mai mulți adversari și, creînd breșe (zone libere) să țîșnească spre poartă, pentru a înscrie goluri cît mai imparabile.

Driblingul este recomandat, cu mai multă insistență, celor două aripi, care, prin specificul poziției lor, au datoria să conducă mingea pentru a-și depăși adversarii. Ajungînd în fața porții, ei vor șuta la gol, sau vor face o pasă unui coechipier („în cruciș" sau „înapoi"), deschizînd prin aceasta unghiuri neprevăzute de tragere.

Intr-o egală măsură, driblingul trebuie să constituie arma de predilecție a atacantului care, „leagă" sau construiește jocul. Posesor al unei mari maturități tactice, coordonatorul are nevoie să aibă în același timp și o artă desăvîrșită în conducerea mingii. Obiectiv principal al atacurilor adversarului, acest constructor nu poate ieși învingător din multiplele dueluri pe care le are cu adversarii, decît prin abilitatea de a controla mingea, prin ritmul sincopat ce-l imprimă acțiunilor, prin ruperi de cadență, dar, mai ales, prin virtuozitatea driblingului și a fentei.

CONCLUZII

Constatările expuse mai sus duc la o singură concluzie:

Driblingul trebuie inclus, la loc de cinste, printre procedeele de ordin tehnic, cu mari efecte tactice, ale fotbalului modern. Bineînțeles, ținînd seama de rezervele și prescripțiile enumerate pînă acum.

La toate acestea, urmează a fi respectate încă două condiții fundamentale:

1) driblingul să nu devină pentru „asul" ce-l utilizează un motiv de infumurare, pentru a-l transforma din mijloc în scop, ceea ce duce la exagerarea jocului individualist;

2) acest procedeu tehnic să fie pus în serviciul colectivului, spre a nu se crea nici o fisură în blocul funcțional al echipei.

Combinat cu pasa precisă și „mascată", — driblingul constituie complementul direct al acesteia în străpungerea apărărilor supranumerice. Prin el se pune în relief inițiativa personală și fantezia creatoare a jucătorului în găsirea soluțiilor tactice.

Deci, antrenorii noștri au datoria de a nu neglija această minunată armă în prinderea pe picior greșit a adversarului. Exercitarea driblingului trebuie făcută în cadrul orelor de antrenament, și în afara lor, cu condiția ca pe teren să fie instalate **jaloane** și **siluete,** care să permită jucătorilor să-și desăvîrșească abilitatea, întocmai schiorilor la slalom. Pentru că, mai mult ca orice alt procedeu, driblingul reclamă o gamă cît mai variată și mai complexă de mișcări, spre a nu da voie adversarilor să depisteze intențiile atacantului. Aceasta necesită din partea „driblerului" o tehnică fără cusur, dar și un orizont tactic cît mai larg.

Prin utilizarea rațională a driblingului și prin integrarea lui în principiile jocului colectiv și constructiv, fotbalul nu va avea decît de cîștigat, atît în **ceea ce privește calitatea, cît și eficiența.**